

N:o 70.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 April 1874, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt fråga om ändring i sättet för utbetalning af löner och arvoden vid embetsverk i hufvudstaden.
(1:sta U. A.)

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Stats-Utskottets behandling remitterad motion (N:o 52) har Herr *Jöns Pehrsson* föreslagit, att Riksdagen vid bestämmandet af hvarje embetsverks årsanslag beslutar att i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes anbefalla Sitt Statskontor att qvartalsvis, efter embetsverkens behof, utbetala dem tillkommande statsanslag, samt förståndiga embetsverken att inom viss kort tid efter hvarje räkenskapsårs slut lemna redogörelse för sin förvaltning till Statskontoret och, om några besparingar uppkomma hos embetsverken, desamma ettdera till Statskontoret återlemna eller ock i bankinrättning fruktbargöra för att tagas i beräkning vid derpå följande års behof för embetsverken.

Enligt nu gällande stadganden ega embetsverken i allmänhet inom hufvudstaden att för hvarje kvartal till Statskontoret afgifva specifik requisition å de löner och arvoden, som för samma kvartal tillkomma vederbörande embets- och tjenstemän samt betjente. Endast expensmedlen, af hvilka en mängd mindre utgifter bestridas, reqvireras af embetsverken i runda summor mot redovisning i årligen afgifvande expensmedels-räkningar. Motionären synes hafva föreställt sig att den af honom ifrågasatta förändring skulle leda till reda och enkelhet i redovisningen och räkenskapsföringen, men i sjelfva verket skulle otvifvelaktigt resultatet blifva alldeles motsatt. Den nu i Statskontoret försiggående granskningen af aflöningsrequisitionerna utgör den bästa

kontroll, att ej mera från statsverkets kassa utgår, än som författningsenligt bör vederbörande löntagare tillkomma. Enligt motionärens förslag skulle deremot vid de särskilda embetsverken hopsamlas besparingar, hvilka antingen skulle till Statskontoret återlevereras eller för ett följande års behof användas. Det senare alternativet skulle i hög grad försvåra redovisningen och dess granskning; och äfven det förra skulle föranleda omgångar och besvär, fullt jemförliga med det arbete, som nu är Statskontoret i och för requisitionernas granskning pålagdt, helst motionären, då han föreslagit, att embetsverken skulle för sin förvaltning afgifva redogörelse till Statskontoret, torde hafva afsett att dessa redogörelser der skulle granskas. Under det granskningen af inkomna aflöningsrequisitioner endast föranleder innehållande af de lönebelopp, för hvilkas utbetalning hinder finnes möta, skulle deremot granskningen af de redan skedda utbetalningarne, derest anmärkning dervid förekomme, leda till skriftvexling och, om anmärkningen funnes grundad, jemväl till åtgärder för orätt utbetalde medels återbekommande från löntagare, som på god tro desamma uppburit.

Då således, enligt Utskottets åsigt, den nuvarande anordningen är vida att föredraga framför det af motionären väckta förslag, hemställer Utskottet,

att Herr Jöns Pehrssons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 April 1874.

På Stats-Utskottets vägnar:

ARV. FR:SON POSSE.
